

натюрмортов к рисованию частей лица (гипс), гипсовой маски и гипсовых голов, далее идет переход на живую голову, студенты рисуют портрет головы натурщика (девушка, женщина, старик и т.д.). В этом задании ключевым является передача портретного сходства и академический подход, проявляющийся в выявлении формы. После головы следует переход на фигуру человека (скелет, анатомические зарисовки скелета и частей тела). После знакомства с системой построения скелета и частей тела следует задание на построение обнаженной фигуры в контрапост и в разворотах (мужская и женская), выявление особенностей построения различных фигур. Завершается программа педагогов изобразительного искусства длительной постановкой одетой фигуры человека в интерьере. Задача такого задания заключается в размещении фигуры в пространстве интерьера.

Практика преподавания рисунка у студентов-архитекторов делится на два вида заданий: первый направлен на развитие навыков техники рисунка, второй – на развитие архитектурно-творческих навыков. Первый тип заданий включает основы, которые должен освоить будущий архитектор: линейно-конструктивное построение натюрморта из геометрических фигур и бытовых предметов; создание тональных рисунков натюрморта, а также линейно-конструктивное построение архитектурных элементов (например, балюсин, капителей), а также интерьер с различными точками схода. Навыки, развиваемые при выполнении заданий этого типа необходимы при разработке архитектурного проекта. Эти задания способствуют развитию конструктивного и объемно-пространственного мышления, которое важно для будущего архитектора.

Второй тип заданий содержит художественно-творческие упражнения. В их число входят комбинирование форм из геометрических объектов, основанное на стилизации и трансформации форм, вырезок и врезок; задние «Архитектурная фантазия», основанное на фантазии архитектурного объекта по мотивам живой природы (на примере грибов), вписывание архитектурной формы в существующий пейзаж [3]. Также к художественно-творческому заданию относится черно-белое решение натюрморта (свет-тень). Эти задания развивают композиционное и художественно-творческое мышление, необходимое при архитектурном проектировании.

Заключение. Итак, практические задания по рисунку для педагогов изобразительного искусства направлены на подготовку высококвалифицированных специалистов, создавать не только качественные рисунки, но и эффективно обучать этому искусству других. Практические задания по рисунку у студентов-архитекторов направлены на формирование комплексных навыков, необходимых в профессиональной деятельности. Основано на сочетании художественных навыков и технических знаний и требованиями профессии.

Таким образом, практика преподавания рисунка студентам в творческих ВУЗах существенно отличается в зависимости от будущей специальности. Однако рисунок для студентов творческих направлений (архитекторов, педагогов изобразительного искусства) играет ключевую роль в развитии различных типов мышления (объемно-пространственного, композиционного, художественно-образного и абстрактного).

ЗАСВАЕННЕ ТЭХНІКІ АКВАРЭЛІ СТУДЭНТАМІ ПЕРШАГА КУРСА Ў РАМКАХ ВУЧЭБНЫХ ЗАНЯТКАЎ

Васільчык С.Ю.,

студэнт 2 курса ВДУ імя П.М. Машэрава, г. Віцебск, Рэспубліка Беларусь

Навуковы кіраўнік – Сянько Д.С., канд. пед. навук, дацэнт

Ключавыя словы. Жывапіс, акварэль, мастацкі прыём, тэкстуры.

Keywords. Painting, watercolor, artistic technique, textures.

У курсе вывучэння жывапісу на мастацка-графічным факультэце нашай навучальнай установы вялікае месца адводзіцца асваенню тэхнікі акварэлі. Гэта звязана з вядучай роляй акварэльнага жывапісу на ўроках выяўленчага мастацтва ў школе, у працы

гурткоў, студый выяўленчага мастацтва і іншых мастацкіх устаноў адукацыі і абавязвае будучых педагогаў-мастакоў імкнуцца авалодаць дадзенай тэхнікай.

Матэрыял і метады. Матэрыялам паслужыў аналіз навучальнага працэсу і вывучэнне тэарэтычнай літаратуры па дадзенай тэме.

Вынікі і іх абмеркаванне. Прыступаючы да вывучэння акварэльнай тэхнікі, выкладчыкі распавядалі студэнтам пра існаванне розных тэхнік акварэльнага жывапісу і паказалі прыклады работ, выкананыя ў кожнай з іх. Далей, па праграме, навучэнцам самім трэба было азнаёміцца і выканаць працы ў кожнай з тэхнік.

Першай тэхнікай, якую трэба было асвоіць студэнтам была – «мокрым па мокраму». Для працы ліст павінен быць цалкам мокрым, таму спачатку працы студэнтам было трэба з дапамогай губкі раўнамерна нанесці на паперу чыстую ваду. Далей пэндзлем наносіць акварэльныя фарбы на вільготную паверхню паперы. Працаваць трэба было даволі хутка, каб скончыць працу перш чым ліст паспее высахнуць. Аднак пры гэтым, студэнтам было неабходна кантраляваць нанясенне фарбы, каб яна не расцяклася ў непатрэбным кірунку, што склала для іх цяжкасці. Гэты спосаб працы патрабуе пастаяннага самакантролю, вольнага валодання пэндзлем. Толькі значная практыка дазваляе мастаку некаторым чынам спрагназаваць паводзіны фарбы на сырой паперы і забяспечыць дастатковы ўзровень кантролю над яе расцяканнем. Жывапісец павінен мець яснае ўяўленне пра тое, што ён хоча і як ён павінен вырашыць пастаўленую задачу.

Другім мастацкім прыёмам, з якім азнаёміліся студэнты быў – «а la prima». Пры працы гэтым спосабам лісты студэнтам трэба было пачынаць працу з нанясення найбольш інтэнсіўнага колеру. Дадзены метады патрабуе хуткасці рэакцыі, упэўненасці і вольнага валодання пэндзлем. Гэты метады незаменны ў хуткіх па выкананні накідах з натуры і эскізах. Для некаторых студэнтаў было складана выканаць дадзеную працу, так як яны маглі захапіцца і незаўважна для саміх сябе пачыналі працаваць у змяшанай тэхніцы.

Апошняй тэхнікай з якой азнаёміліся студэнты была лесіроўка. Лесіроўка – гэта шматслаёвае напісанне, з дапамогай якога можна удасканаліць дэталі, надаць працы глыбіню і аб'ём. Пры працы лесіроўкай студэнтам было неабходна быць акуратнымі і цяроплівымі і памятаць пра тое, што дадзеная тэхніка патрабуе практыкі і чым больш з ёй працаваць, тым лепш будуць вынікі.

Заклучэнне. Акварэль патрабуе асаблівага падыходу да працы з вадой, празрыстасцю і тэкстурамі. Вывучаючы дадзеную тэхніку ў студэнтаў ёсць магчымасць удасканаліць свае мастацкія навыкі, навучыцца бачыць тонкія нюансы колеру, святлаценю і тэкстуры. Важна ўмець аналізаваць сваю працу: што атрымалася добра, а што патрабуе дапрацоўкі. Запомніўшы гэтыя правілы і праявіўшы старанне і ўважлівасць, студэнты змаглі пераадолець цяжкасці, якія ўзніклі пры вывучэнні тэхнікі. Яны даведаліся і навучыліся прымяненнем розных мастацкіх прыёмаў, ствараць цікавыя каляровыя кампазіцыі і перадаваць атмасферу дзякуючы плыўным пераходам паміж колерамі і іх адценнямі.

РОЛЬ ПОДГОТОВИТЕЛЬНОЙ СТАДИИ ЖИВОПИСНОГО ПРОЦЕССА ПРИ ОБУЧЕНИИ СТУДЕНТОВ МАСЛЯНОЙ ЖИВОПИСИ

Журавская А.И.,

студентка 3 курса ВГУ имени П.М. Машерова, г. Витебск, Республика Беларусь

Научный руководитель – Соколова Е.О., канд. пед. наук, доцент

Ключевые слова. Обучение студентов, масляная живопись, подготовительный процесс, многослойная живопись, подмалёвок.

Keywords. Student education, oil painting, preparatory process, multi-layer painting, underpainting.

Благодаря своим уникальным колористическим возможностям масляная живопись не теряет популярности на протяжении многих веков и является основой при обучении академической школе изобразительного искусства. Одной из важнейших задач в подготовке